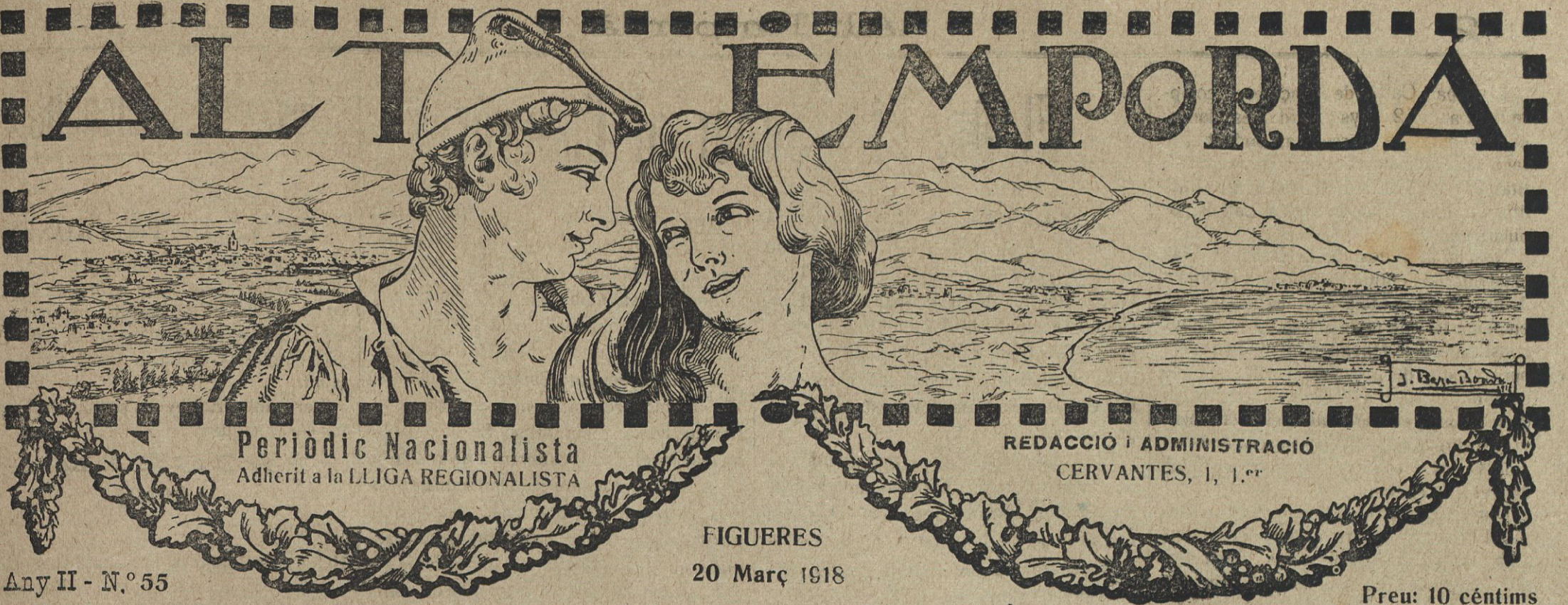

ALT EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

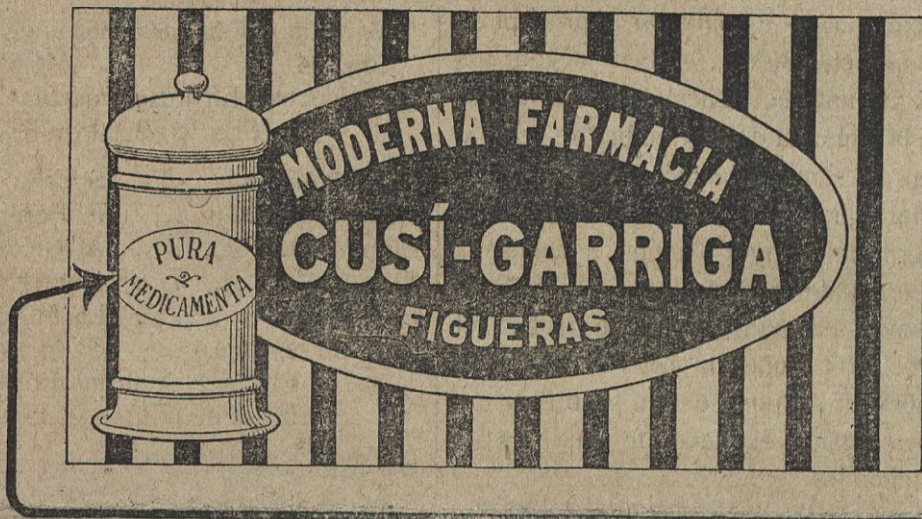
REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.ª

Any II - N.º 55

FIGUERES
20 Març 1918

Preu: 10 cèntims

AMBARINA TOPIC PER A CURAR ELS PANALLONS

Habilitats

El debat nacionalista que s'ha desenrotllat en el Congrés aquests darrers dies, iniciat de bell nou en les noves Corts pel diputat del nostre districte Dr. Pi i Suñer amb el seu discurs *debut* de franca orientació nacionalista, ha donat lloc a les successives intervencions d'altres sectors, com el basc, que per primera volta exposà per mitjà dels seus veritables representants les aspiracions llurs, permetent expansionar als eternals enemics nostres que volien aprofitar-se de les incidències del debat per a posar en contradicció a En Cambó i fer que abandonés la cartera de Foment, revifant així esperances d'una radical virada cap els motllos vells.

La intenció que guiava les intervencions de qualque canari patrioter vuitcentista, ha fracassat sorollosament amb la intervenció oportuna d'En Cambó, que com sempre va saber encertar i donar la visió justa de la seva posició fonament nacionalista i que no ha de privar-li la col·laboració en el govern que per iniciativa seva es formà arran de la memorable crisi darrera.

Com si arreu del món en els tràgics moments actuals no hi vegéssim prou exemples de cooperació als governs per part de polítics que s'havien manifestat allunyats de les

responsabilitats del poder, i no obstant les accepten en aquesta hora suprema, amb la clàssica ignorància dels vells polítics, no saben veure les transformacions que necessàriament comporta la influència de les corrents polítiques dominants en els altres països.

Per ara han fracassat les habilitats dels que tot ho avantposen a l'interès partidista, i la situació del *leader* català en el ministeri s'és enfortida sense que ni el més intransigent nacionalista hagi de sentir-se'n preocupat.

DIÀLEG IMAGINARI
entre un periòdic de luxe i un periòdic de chantage que podria tenir lloc en la ciutat de Figueres, a 384.000 kilòmetres per davall de la rialla irònica de la lluna.

(El redactor d'ALT EMPORDÀ que ha pogut recollir l'interessantíssim i gens vulgar diàleg que en serà detallat, no esperava trobar ocasió de lluir les seves habilitats de reporter en la nit aquella en què encaminava les seves passes, cansades del traït de la jornada, cap a la seva llar, freturós de cercar sota l'abrigall del llit l'amable repòs compensador de les despeses energies, i amarar-se de la manyaga solitud de la seva cambra recullida.

Era en aquelles hores de la nit en què s'efectua l'insensible trespàs d'un dia a l'altre en el silenci de la ciutat encalmada quan el reporter travessava el llarg de la nostra Rambla veient perfilar-se al trespòl l'ombra tèbia dels seus plàtans acaronats per la cendrosa claror de la lluna indiscreta. Allà, al cap d'avall, les pedres del Monument en construcció prenién un aire d'única majestat davant els ulls del trenutador que en la seva admiració hi era ja iniciat. I en el silenci de la nit hi sonava el primer cant d'un mussol en represa de les notes darreres del piano elèctric que poca estona feia que callava.

De sobte, el pas apressat de l'articulista fou interromput per un xiuxiueig de veus primes que sonaven com un eco en les seves oïdes, i aquelles veus talment semblava que eren entregades a l'aldarull d'una disputa en la qual els conversants hi estaven capficats. Una viva discussió enmig dels carrers de la ciutat no és ja cap cosa nova en aquests temps de filies i fòbies i d'estratègia a tot drap, i en aquests dies de nous esdeveniments polítics, i és per això que al bell principi hom no hi parà massa l'atenció estant ja avesat a tots els tons de les converses.

Però talment com si la fantasia d'un Mark Twain s'hagués sobtadament trasplantat al mig de la nostra Rambla, el reporter es trobà enfront per enfront de dos nans d'aspecte un xic inversemblant que de tan donats com estaven a la seva discussió no pararen esment en què hom els observava. Els dos eren d'una mateixa alçada; i si bé en la intensa penombra de la Rambla no hi ressaltaven clarament les seves diferències particulars, — i per tant no podem detallar-les, — hi havia un no-sé-què d'inconfundible entre els dos que els diferenciava més que no ho haguessin pogut fer tots els detalls del gest i de la indumentària.

El cronista no s'astorà: primerament, perquè en la seva serenitat hi trobà desseguida l'aplom que li calia; i, segonament, perquè en la lectura de les històries de Poe el fantasiós hi ha après mantes vegades la dignitat del seu esperit inquiet, i no havia aleshores de descompondre's per la presència de dues figures estranyes que se li presentaven discutint en la seva ruta de noctàmbul. Hom tractà, altrament, d'arribar a la classificació d'aquells dos éssers menuts i estranys que per llurs esgarips cridaven l'atenció. I d'enmig la fondària de les seves deduccions pogué treure'n la conclusió de que aquells dos nans eren les CONCIÈNCIES inspiradores de dos periòdics que s'anomenaven: periòdic de luxe, un d'ells, i periòdic de chantage, l'altre.

Aprofitant-se de que cap dels dos s'era adonat de la seva indiscreta presència, i veient-hi allí un motiu d'informació, el reporter des de darrera un dels plàtans frondosíssims va preparar les quartel·les i el llapis per a recollir aquella conversa

que prompte generà en disputa, mentre en la Rambla solitària s'hi sentia solament el cant del mussol que transitava en un arbre, i la lluna somreia irònica des d'uns 384.000 kilòmetres de distància.)

ROSABELLA.

La "Fulla Artística"

Amb motiu de la reforma de la nostra Rambla, la propera «Fulla Artística» d'ALT EMPORDÀ tractarà:

«La urbanització de les nostres Rambles» i «La reforma de les ciutats de Catalunya.»

Il·lustrada amb projectes dels eminents arquitectes:

- En Josep Puig i Cadafalch -

President de la Mancomunitat de Catalunya, i

En Lluís Domènech i Montaner

Catedràtic-Director de la Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona.

De les vinentes Fires

L'«Esbart Català de Dançaires» i els Ballets populars catalans.

S'apropa el 6 de Maig. En aquest dia els de l'«Esbart Català de Dançaires» serem vinguts a aqueixa ciutat de Figueres, noble per la seva història i gran per la seva catalanitat, a fer-vos fruitors a vosaltres, figuerencs, d'un bell engranall de les nostres dances catalanes, d'aquests tan xamosos Ballets populars, palesa prova de çò que eren les costums de nostres avant-passats; de çò que són encara les de molts catalans que a les tradicions de la Pàtria fidels romanen.

Ja les veureu, figuerencs, les dances catalanes que vosaltres ja coneixeu; en elles és tot sentiment, tot harmonia; en tots els moviments llurs vos semblarà veure-hi l'ànima d'un poble qui, conscient d'ell mateix, àdhuc en els temps més llunyans, portat d'un ver esperit d'eclecticisme, ha sabut agermanar l'esbargiment amb la moral i l'estètica.

Mireu, oh amics!, les nostres dances i compareu-les amb les que s'han ensenyorit del nostre poble; i, digueu:—¿No hi veieu en elles quelcom que les diferenciava, així com un segell que les posa en un nivell incomparablement superior?

El Dr. Pi i Suñer al Congrés

L'«Esbart Català de Dançaires»: compta avui amb 12 anys de vida; és, doncs, el més antic de Barcelona, podent, per tant, ésser considerat com la primera Entitat de nostra Ciutat, creada amb la finalitat d'estudiar i conresar els Ballets populars catalans.

Nascut al redós de la Bandera de la catalaníssima entitat barcelonina «Foment Autonomista Català», prengué bentost empena tal que podé al cap de pocs anys constituir-se independentment, fins arribar a l'estat de prosperitat actual en què compta, mercès a l'esforç i sacrifici de de tots i molt en particular del nostre ben-volgut director En Felip Blasco, amb un molt valios i apropiat vestuari per a les dances que executa.

Durant la nostra actuació, havem portat el Ballets populars catalans, aparellats amb conferències explicatives, a una munió de pobles de Catalunya, com són Arenys de Mar, Girona, Molins de Rei, Manresa, Sabadell, Terrassa, Vich, Berga.

Totes les dances populars de Catalunya tenen el llur significat, la llur tradició; totes tenen una llegenda que per haver nascut del poble s'ha enrobustit amb ell i ens és arribada de generació en generació; tots els Ballets, cerimoniosos els uns, alegrois els altres, els ha creat un poble en la plenitud del seu vigor i de la seva virilitat, i nosaltres, part integral del mateix, i conscients a l'ensem del que ell val, no havem abdicat dels nostres avant-passats.

Les nostres dances són una viva manifestació del nostre passat; una genuïna representació de l'ànima del poble que les ha creades; són, en fi, la més exacta representació de l'ésser nacional de Catalunya, de la Catalunya conscient, de la Catalunya que pensa; elles no són pas com les dances exòtiques que de fora ens són vingudes i que sols revelen la frivolitat del poble que balla per ballar, orfe de tota mena de sentiments.

Les nostres dances, sols poden ballar-les els aimants de la bellesa i de la terra, i nosaltres les executem perquè en nostre cor sols hi tenen cabuda grans amors; estimem la Pàtria, el món, els homes, i perquè estimem tot el que és bó i noble, dancem; perquè no hi ha res més bonic per a nosaltres que estimar, puix l'amor vida n'és, i dancem, en fi, perquè les nostres dances ens dignifiquen.

A més de l'espiritualitat que en ella mateixa es tanca, la dança és, altrament, l'educació del moviment i la voluntat. En els temps primitius de la Grècia estava estesa per totes les classes socials. Guerrers hi havia que esquivaven l'atac de l'enemic mercès a l'agilitat adquirida en el conreu de les cèlebres dances pirriques. D'estadis folk-lòrics se'n desprèn que l'Hereu Riera, Ballet popular molt estès en la conca de Tremp i Pallars, és un record o reminiscència de les esmentades dances pirriques, les quals deurién ésser importades a la terra que centúries després va ésser nomenada Catalunya, durant l'esplendor i espadiment al Mediterrani dels grecs.

Heu's-aquí, doncs, çò que són els Ballets populars catalans i çò que és l'«Esbart Català de Dançaires». Ja ho havem dit: som Amor, som Pàtria i som esplai; aquests sentiments, íntimament agermanats, han fet niuada en els nostres cors; que no n'és, no, de trivial la nostra tasca, puix estem segurs de que portant-la a terme aportem el sagrat gra de sorra a la magna obra de l'alliberació de la nostra espiritualitat, presa, avui, per exòtics convencionalismes; creiem que també ballant es pot fer Pàtria, i és per això que en l'estudi i conreu dels Ballets Populars Catalans hi posem tota la nostra ànima enamorada de tot çò que representa Amor, vida i esplai.

Nosaltres, anirem sempre avant, sens deturar-nos en nostra via, portant gravat al cor un nom sagrat i gran: Catalunya.

RAMON PEYPOCH I PICH
Secretari de l'Esbart C. de D.
Barcelona, Abril de 1918.

La intervenció del Dr. Pi i Suñer en la discussió de la resposta al Missatge de la Corona ha fet que en el Congrés de l'Estat s'hi tractés altra vegada del plet nacionalista català, ajudat avui per la intervenció dels representants del nacionalisme base que de manera valenta i decidida han exposat els termes veritables del seu problema.

El discurs serè i raonat del diputat per aquest districte mereix l'aplaudiment de tots els nacionalistes perquè en ell hi hem vist afirmada la voluntat del nostre poble d'aconseguir la plena reintegració dels seus poders de nació.

Ha estat una bona intervenció la del Dr. Pi i Suñer en el debat del Missatge, amb la qual sabé guanyar-se l'atenció de la Cambra defensant-hi una esmena en sentit nacionalista. Aquesta facilitat, però, ha sigut obtinguda mercès a l'actuació continuada i orgànica de les minories de la «Lliga Regionalista» que han sabut avesar el Parlament a la realitat del nostre problema, imposant la necessitat de la seva solució, i fent possible que una veu nacionalista que no pertany a l'Escola de la Lliga s'alci a parlar al Congrés amb accents d'optimisme, sense trobar més rèplica que la d'un bon senyor que en nom d'un patriotisme estantís fa una inhàbil pregunta que aconsegueix unir en el seu refús tots els nacionalistes bases i catalans.

La situació de violència en què volien col·locar al senyor Cambó els agavelladors de la única conceptuosa fórmula de

patriotisme que ells comprenen, fou esquivada amb la seva intervenció brillantíssima, en la qual va ratificar-hi la seva fè nacionalista amb aquelles paraules que diuen: «els problemes nacionalistes s'accepten o es rebutgen, però no es discuteixen». El senyor Cambó, des del seu lloc de ministre, va afirmar la seva significació nacionalista sense fer-hi cap objecció, mantenint l'esperança de resoldre íntegrament el nostre problema quan deia que el pitjor mal que podia succeir al nostre nacionalisme era una solució parcial com aquella a què ens exposàvem en el cas d'haver volgut que figurés entre els assumptes a resoldre per aquest Govern que avui ens regeix, constituït per a una finalitat tot diferent.

No eren les paraules del Dr. Pi i Suñer les que podien posar en situació violenta als catalans que ocupen càrrecs d'aquesta situació governamental, sinó que ho foren altrament les dels enemics del nacionalisme que venien a plantejar el principi de si els nacionalistes podien ocupar-los sense fer una rectificació dels seus ideals. Però la simpatia de la Cambra se posà al costat del senyor Cambó després d'haver afirmat aquest el seu nacionalisme, i pel prestigi del senyor Cambó i dels seus companys de minoria, i per l'eficàcia de les seves campanyes, pogué trobar el senyor Pi i Suñer la fàcil atenció de la Cambra en l'exposició d'un problema que en altre temps exaltava de passions als seus enemics.

FILOSOFIA AMB PARÈNTESIS PREMEDITATS

(ART:

Veus allò que sembla una cascata entremig d'aquelles dues muntanyes plenes d'arbres? Doncs no és una cascata: és un arbre.

—Oi quin arbre tan bonic! Talment sembla una cascata. Que bella és la naturalesa.

—Quan sa bellesa és extraordinària. Quan un arbre sembla una cascata.)

PUNT:

Es l'espai més petit que pot inscriure's en l'espai.

Es el principi i la fi de la dimensió. Es UN ESPAI, el més definit i indefinit, que pot considerar-se en l'ESPAI.

(ART:

Veus aquell arbre que es distingeix dels altres entremig d'aquelles dues muntanyes, més avall d'aquella cascata? Doncs no és un arbre: és una altra cascata.

—Oi que n'és de formosa! Sembla talment un arbre. Que bella és la naturalesa.

—Quan presenta una bellesa extraordinària, nova. Quan una cascata sembla un arbre.)

LÍNIA:

Es la llargada, la longitud en l'estensió. Per què dic només llargada, longitud? No és una línia igualment la fondataria? No és també una línia l'amplada, la latitud?

Doncs línia és LA dimensió.

Es principi i fi de l'estensió.

ART: (sense parèntesi)

Es el mèrit de semblar lo que no és; d'ésser el que no sembla.

Art és mèrit.

LLIBERTADÀ

Emprèstit de la Mancomunitat

El dia 25 del corrent mes d'abril, de les 9 del matí a les 6 de la tarda, tindrà lloc la sotscripció pública de 7.645 Obligacions amortitzables, de 500 pessetes cada una, al 4 i mig per 100 anual, de l'Emprèstit de la Mancomunitat.

Admeten sotscripcions els banquers de tot Catalunya.

Les cases de fóra de Barcelona que, a més de tenir oberta sotscripció, estan autoritzades per a fer el resum de llurs respectives províncies, respectant als banquers les mateixes condicions ofertes per la Mancomunitat, són: a Tarragona, Banc de Valls, a Lleida, Banc de Préstecs i Descomptes, i a Girona, Fills de J. Monsalvatje.

També serà oberta la sotscripció, a Barcelona, al Departament d'Hisenda de la Mancomunitat de Catalunya, Palau de la Generalitat, on es farà el definitiu resum general, el qual es farà públic l'endemà en les edicions del matí dels diaris de Barcelona, i s'enviarà a la premsa diària de les capitals de les províncies de Catalunya.

Si les quantitats de títols sol·licitats obliguessin al prorratgeig, deixarien d'adjudicar-se les fraccions inferiors a mig títol.

Es de creure que l'estalvi català acudirà un cop més a la crida que li fa la institució catalana per excel·lència, símbol de les glòries de la Catalunya passada, i fermaça de les grandeses de la Catalunya futura.

Joventut Nacionalista

La celebració de la

FESTA DE LES ROSES

que havia sigut anunciada pel dia 23 del mes que som, ha sigut ajornada pel divendres, dia 26 del mateix, tinguent lloc en els salons del vestíbol de la Sala Edison d'aquesta ciutat, a les 9 i mitja de la nit.

Per a tal FESTA ha pogut confeccionar-se el següent

PROGRAMA

1.ª PART

Simfonia.

Scherzo i Rondó de la Sonata Pastoral
Beethoven
pel pianista En Josep Mariani

Muntanyenca. Narcisa Freixas
Voreta la mar. Borràs de Palau
pel bariton solista En Josep Sánchez

El meu cant per a les roses,
poesia d'En Jaume Maurici

2.ª PART

Allegro molto appassionato del Concert
op. 64 Mendelssohn,
pels mestres En Josep Passolas (piano)
i N'Enric Sans (violí)

La melindrosa. Sancho Marraco
Com som petiteta. F. Fornells
El mariner. A. Nicolau
El ramellet. Humperdinck
La Balala. Ll. Millet
Rosa de bardica. Schubert
per la soprán N'Andreu Fornells,
solista de l'Orfeó Català

Els Segadors.

NOTES.—Totes les senyores i senyorettes assistents seran obsequiades amb ramells de roses.

—En obsequi a les senyorettes convidades la Festa serà closa amb un selecte Ball.

—L'entrada serà per rigorosa invitació.

Les publicacions de la «Editorial Catalana»

«D'ací d'allà»

Molt agraçosament ens ha sorprès la publicació «D'ací d'allà», en el qual veiem complertes les pronòstiques que darrerament fèiem.

De totes les revistes i llibres que publica l'«Editorial Catalana», aquest número del «D'ací d'allà» és el primer que ha estat estampat a les noves màquines adquirides per aquesta empresa, i bé es fa de notar l'acurada impressió que dona a la revista com un segell de definitiva elegància.

Tots ens hem trobat davant publicacions interessantíssimes, a les quals fins havíem posat afecte, i que cada número que esperàvem neguitosament ens devenia un íntim dolor incert per l'estampació defectuosa. L'esguard patia i la sensació d'art que ens comunicava un article o uns versos, era minvada per aquella ratlla despresa, aquell color que se sortia del dibuix, el gravat confós, l'encaix desigual. I un dia l'esguard va fruir dolcesa passant les fulles de la revista; la sensació del text s'afermava, s'intensificava. I des d'aleshores la revista fou nostra amiga i companyona.

Amiga i companyona de tothom que-dara segurament aquesta «D'ací d'allà». El present número n'és garantia. I nosaltres, que podríem dir que hem viscut la seva gestació, seguint-la des de les seves primeres passes, esperant-nos ara, encoratjant-nos després, essent els més sincers en cercar defectes i proposar esmenes, avui que veiem el «D'ací d'allà» assolint l'extern de perfecta distinció que

li escau, sentim una fraternal satisfacció que no sabríem callar-nos.

Recomanem a nostres amics no subscriptors, que no deixin d'adquirir aquest número del «D'ací d'allà», que mereix la cordial acollida que segurament rebrà.

LA NOVA HORA

Sense cap trasbals sísmic (o cínic, com diria el *Conde de Gente Bien*) va efectuar-se a les 23 hores del passat dilluns el canvi d'horari en tots els rellotges oficials, que es retrassaren a molts rellotges particulars que ja d'abans havien modificat la posició de la minutera.

En la nostra ciutat per tothom ha sigut adoptat el nou horari, normalitzant-se immediatament tots els serveis segons l'hora d'istiu, sense que esdevingués cap d'aquells contratemps que els esperits senzills s'imaginaven.

L'espectacle que en moltes ciutats s'oferí aquella nit en què la gent se llençà al carrer per a veure el ràpid trespàs d'una altra hora, no el poguérem fruit en la nostra ciutat per no tenir cap rellotge públic oficial. Però molta gent va retenir el son per a poder oïr en el comptar de les hores que sonaven com se'n escapava una al venir el moment senyalat, quedant fallits, però, en els seus propòsits, ja que els rellotges de les Esglésies varen retrassar-se, tret del de Sant Baldiri Hospital que amb la veu de les seves campanes va ésser el primer en senyalar al moment exacte els primers instants del nou dia oficial que aleshores començava.

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL

Per a avui dissabte a la nit està anunciat el benefici de la primera actriu Na Rosa Còtò amb l'obra *Marianela*, de grandios èxit.

Demà diumenge a la tarda: *Rosas de Passió* i *La Derrota de Anibal*.

A la nit: *El pueblo dormido*.

El dimarts se celebrarà el benefici del primer actor i director En Pere Codina, representant *Sullivan*.

Lamentem sincerament que la senyora Cotó i el senyor Codina s'hagin oblidat en absolut de la seva condició de catalans al fer el programa dels seus respectius beneficis.

TEATRE EL JARDIN

Ha sigut contractada la notabilíssima Companyia d'Opereta Granieri-Marquetti per a actuar en aquest Teatre durant les vinentes Fires i Festes de la Santa Creu.

El passat diumenge va començar la projecció en aquest Cine-Teatre de la gran pel·lícula de sèries «Ravengar».

SALA EDISON

Per a avui i demà s'anuncia la projecció del film «La Tosca», veritable prodigi de la cinematografia, acompanyat de l'adaptació musical de l'òpera del mateix nom.

NOTICIARI

Avis d'Administració. Preguem als amics de fora ciutat que es trobin en descobert en la paga de la subscripció a **ALT EMPORDÀ** que siguin servits de posar-se al corrent a fi de regularitzar els comptes d'Administració.

Ha estat oberta al públic la botiga de novetats de Don Frederic Fortumet, després de les grans reformes i eixamplament del local que hi han estat efectuades les quals hi donen un aspecte de grandiositat i elegància poc comuns.

Tot lo de més importància de les obres ha sigut executat a Figueres pels industrials

En Josep Bosch . . . Fuster.
N'Eusebi Vidal . . . Mestre de cases.
En Pere Sutrà . . . Pintor.
En Soler de Vilafant . . . Mosàic,

i altres, sota la direcció del nostre amic i arquitecte municipal En Ricard Giral i Casadesús.

Es una bonica orientació la del comerç figuerenc a l'anar embellint els seus establiments i és per això que al felicitar els industrials i tècnics que han contribuït a les obres, fem estensiva també la felicitació al propietari que ha sabut montar una botiga com poques n'hi han.

S'anuncia per a dintre poc temps la boda de la distingida senyoreta Carme de Vinyals i Font amb el nostre eminent amic el diputat a Corts per Vilademuls Don Santiago Masó i Valentí.

El nostre benvolgut amic En Miquel Ordís, de Crespià, i la seva distingida esposa Na Teresa Vila, s'han vist pares d'una xamosa nena vinguda al món amb tota felicitat.

La nostra enhorabona.

Si bé no sabem amb quin fonament ha pogut propalar-se, és ja veu general que el senyor Cambó vindrà a la nostra ciutat a inaugurar el monument a Monturiol per les vinentes Fires. Nosaltres no ens atrevim a donar com a certa la notícia.

Ha mort a Barcelona l'ex president de la «Unió Catalanista» N'Antoni Suñol, ferm catalanista i benemèrit ciutadà. El seu nom anirà sempre unit a la història del catalanisme.

A. C. S.

El ministre de Foment senyor Cambó ha aconseguit de la Companyia Trasatlàntica l'admissió a bord d'un vaixell de baies de taps de suro i de suro en planxa, que fins ara havia refusat pel gran espai que ocupa la dita càrrega.

Aquesta disposició afavorirà en gran manera la producció i indústria surera, una de les més perjudicades per efecte de la guerra.

En la darrera setmana la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut imposicions per **Ptes. 923.590**, ha pagat retorns d'estalvi, termes mensuals de pensió i capitals diferents reservats, per **Ptes. 787.876** i ha obert 593 llibretes noves, corresponent a la sucursal de Figueres:

Imposicions . . . Ptas. 32.925'45
Retorns 7.225'70
i 12 llibretes noves.

Per varis viatjants de comerç reunits en la nostra ciutat ha sigut cursat un dia de la present setmana el següent telegrama:

«Excel·lentíssim senyor ministre de Foment, Madrid. Els abaix firmats viatjants de comerç protesten augments considerables preus bitllets kilomètrics. Avui més que mai creiem necessari implantació bitllet especial per viatjant unànime aspiració tots nosaltres.—Martí, Santandreu, Colomer, Rovira, Fauraux, Fàbregas, Estapé, Baldrich, Manén, Riqui, Soler, Mañey, Piñol, Fernández, Vicente, Concha, Sans, Vieta, Piera.»

L'Ajuntament d'Agullana ha concedit al seu alcalde Don Joaquim Bech de Carreda i Olivas llicència de quatre mesos per a atendre al restabliment de la seva salut.

Durant aquest temps quedarà encarregat del despatx de l'Alcaldia el primer tinent Don Ramon Pont i Serra.

REGISTRE CIVIL

Del dia 14 al 20 d'Abril 1918

Naixements

Dia 14.—Enric Gratacòs Bosch
» 15.—M.ª Lluïsa Albert Poch
» 18.—Esteve Llavina Mundó.
» 19.—Marguerida Moncanut Camps.

Matrimonis

» 20.—Baldiri Rosa Soler amb Rosa Cirilo Matas, solters.
» 20.—Narcís Pagés Ventura, amb Carme Bruñol Alberni, solters

Defuncions

» 14.—Salvador Juli Lacambra, 72 a.c.
» 15.—Adela Carbona Molins, 65, a.v.
» 19.—Rosa Brazal Serra, 15 a., s.

Societat d'Atracció de Forasters

GIRONA

CONCURS I EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES

La Societat d'Atracció de Forasters de Girona, amb el fi de recollir una variada i selecta col·lecció de fotografies de tota la província, obre un

CONCURS DE FOTOGRAFIES

per règim del qual, ha establert les següents

BASES

- 1.ª Podran concórrer al *Concurs* tots els fotografs, ja aficionats, ja professionals.
- 2.ª Seran admeses a concurs tota classe de fotografies inèdites (directes o ampliades) sigui quin sigui el procediment escollit, però sempre sobre paper.
- 3.ª El tamany de les obres no podrà disminuir de 9x13 centímetres i vindran obligats els concursants a presentar-les enganxades en cartolina.
- 4.ª Per a pendre part al *Concurs* serà precís presentar les fotografies en col·leccions de sis, tractant totes assumptes parells, això és, totes sobre escultures, monuments o belleses naturals, etc.
- 5.ª Totes les fotografies aniran firmades per l'autor i deuran remetre's al local de la Societat, Ciutadans, 19, Girona.
- 6.ª El terme d'admissió serà des del dia 15 d'Abril al 30 de Juny de l'any en curs.
- 7.ª Fet el veredict, la Societat exposarà al públic els treballs vinguts a concurs, després de la qual exposició seran retornats els treballs que no hagin sigut premiats, quedant de propietat de l'Atracció de Forasters els que hagin obtingut nota.
- 8.ª Formaran el Jurat Calificador, els senyors Xavier Monsalvatje, Marià Vinyas, de Sant Feliu, En Bonaventura Sabater, de Bagur, En Rafel Masó, i En Jaume Sagrera, com a President de la Societat.

PREMIS

Secció primera.—50 pessetes a la millor col·lecció de sis fotografies de monuments i vistes de Girona.

Un accésit de 25 pesetas.

Secció segona.—50 pessetes a la millor col·lecció de fotografies de monuments i vistes de la província.

Un accésit de 25 pessetes.

Secció tercera.—25 pessetes a la millor col·lecció de sis fotografies de paisatges, marines, i escenes o festes típiques de les comarques.

Secció quarta.—25 pessetes a la millor col·lecció de sis fotografies, reproduint obres d'art que reliquin a la província.

Josep Sans i Roquer

ADVO·CAT

Gestiona i tramita els préstecs del **BANC HIPOTECARI** d'Espanya amortitzables i al 5% anyal. **Cervantes, 25 baixos**, (abans S. Pau)

FIGUERES

Ramon Bartolomé

Pintor - Decorador

(Successor de J. Torramilans)

ha mudat la seva estada al **Carrer de Monturiol, n.º 20, 2.ºn pis**

Hi ha per vendre un rètol de cristall, amb son marc de ferro, de les dimensions de 3'10 metres de llarg per 0'85 metres d'ample, tenint el cristall una espessor de 8 mm.

Per a informes, a casa

En Miquel Lapedra

Perruquer, Pujada al Castell, 15 FIGUERES

LA PERRUQUERIA d'EN MIQUEL LAPEDRA

s'és mudada a la Pujada al Castell, n.º 15, davant el carrer d'En Joan Matas.

Hi han diverses quantitats de 1.000 a 25.000 pessetes per disposar, que es prestarien en hipoteca i en bones condicions.

Dirigir-se a J. Ll. en la Redacció del periòdic.

Gran Novetat

Conklin's

Ploma-Font de Omplidora

Automàtica

NO DEGOTA

GARANTIDES CINC ANYS

De venda: En la Impremta d'aquest periòdic.

Finca rústica per a vendre composta d'una Casa-Mas, amb seixanta vessanes de terra de cultiu, dues d'elles de regadiu; quatre d'olivar i unes seixanta de bosc alzarar; situada en el terme de Vilanant a uns 7 quilòmetres de Figueres. Donarà raó.

Joan Peradalta

Carrer de Santa Clara, n.º 15
GIRONA

COL·LEGI-ACADEMIA "MONTURIOL"

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d'importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

Tip. Josep Trayter, Cervantes, 13 - Figueres

CLINICA DEL DOCTOR J. POCH I ESTER

Especialista en les Malalties de la **GOLA, NAS i OÏDES**

MEDECINA GENERAL

Consulta diària de 10 a 1

Caamaño, 6, FIGUERES

TOS

REFREDATS, TRANCASSO, OFEC, BRONQUITIS, CATARRO de les criatures.

Se cura i alivia sempre prenent l'

Sixarop Pectoral Ferrán

REGENERADOR DEL CABELL
L'OCÍO CAPILAR **FERRÁN**
EXQUISIDAMENT PERFUMADA

Hermoseja el cabell; evita i deté sa caiguda.

VACANT

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8. 1.er - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

SOFRE LIQUID "RADIUM"

Preparat per la casa C. HANPOLD

a base de polisulfur - Amb notable estalvi sobre el sofre en pols - L'Escola de Viticultura i Enologia de Reus el recomana per a combatre la MALURÀ

de les vinyes

Agent: **Sebastià Miró - Tamarit, 99, Barcelona**

— Telèfon A-5371 —

KUSMA

MEDECINA SENSE PARIOR PER A L'ESTÓMAC en les malalties del qual hi exerceix una poderosa i benefactora influència, essent qualificat per milers de metges com el SUPREM AGENT PER EXCELENCIA PER A LA CURA MES POSITIVA I EFICAÇ de les afeccions d'aquest aparell.—Demani's per farmacies i Droguerries.

Dipòsit exclusiu en la **FARMACIA FERRÁN**, Pujada del Castell, 6
FIGUERES

J. FERRAN GALTER

BANQUER

COMPRA i VENDA AL COMPTAT i A TERME DE

PAPER SOBRE L'ESTRANGER

CANVI DE MONEDES

PRÉSTECES SOBRE VALORS i MERCADERIES

COMPTES CORRENTS : DESCOMPTES : VALORS

CUPONS i DIPÓSIT

Carrer de Vilafant, 2 i 4-FIGUERES

Fàbrica de glaç i Cambra Frigorífica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica

Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral.-Telèfon n.º 337

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de subscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral.
Per fóra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.